

Kas attiecas uz uzņēmējdarbības izdevumu atskaitāmību, Komisija apgalvo, ka aplikšanas ar nodokli ienākumu gūšanas vietā ietvaros dalībvalstīm ir jāraugās, ka tiek ievēroti Līgumā nostiprinātais diskriminācijas aizliegums. Šajā sakarā ienākumu gūšanas valsts nevarot atsaukties uz citas dalībvalsts vienpusējiem noteikumiem, lai izvairītos no sava pienākuma. Vācija nenorāda, ka būtu noslēgusi konvencijas ar citām dalībvalstīm, saskaņā ar kurām pēdējās minētās veiktu uzņēmējdarbības izmaksu atskaitīšanu Vācijas vietā. Pat ja pieņemtu, ka šāda konvencija tika noslēgta, tas neļautu lielākajā daļā gadījumu sasniegt šo mērķi, it īpaši, kad attiecīgie ienākumi citā dalībvalstī ir atbrīvoti no nodokļa vai ja nodokļu maksātājs kopumā negūst nekādu peļņu. Turklāt, piemērojot nodokļu aplikšanas metodi, uzņēmējdarbības izdevumu atskaitīšana rezidences valstī neaizstāj izdevumu atskaitīšanu ienākumu gūšanas valstī. Tā rezultātā abas valstis principā aplik ar nodokli vienus un tos pašus ienākumus. Kādēļ tiek garantēta nevis kopējo ienākumu, bet neto ienākumu aplikšana ar nodokli tikai tad, ja abas valstis piemēro savus noteikumus par uzņēmējdarbības izdevumu atskaitīšanu. Tā atskaitīšana ienākumu gūšanas valstī nenovedot pie izdevumu divkāršas ņemšanas vērā, bet gluži pretēji nodrošinot arī vienlīdzīgu attieksmi ar pilnībā iekšzemes situācijām.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 21. decembrī iesniedza Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovēnijas Republika) — Pelati doo/Slovēnijas Republika

(Lieta C-603/10)

(2011/C 80/22)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Upravno sodišče Republike Slovenije

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Pelati doo

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 90/434/EEK⁽¹⁾ 11. panta noteikumi ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādus valsts tiesību aktus, saskaņā ar kuriem Slovākijas Republika kā dalībvalsts ir noteikusi, ka nodokļu atvieglojumus, kas ir paredzēti komercsabiedrībai, kura vēlas īstenot sadalīšanu (sadalīt sabiedrību un izveidot jaunu sabiedrību), var saņemt tikai tad, ja noteiktajā termiņā ir iesniegts lūgums izdot atļauju piešķirt nodokļu priekšrocības, kas paredzētas sadalīšanas gadījumā, ja ir izpildīti paredzētie nosacījumi, proti, saskaņā ar kuriem nodokļu maksātājs termiņa notecējuma dēļ automātiski zaudē nodokļu atvieglojumus, kas ir paredzēti valsts tiesību aktos?

⁽¹⁾ Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīva 90/434/EK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai (OV L 225, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 30. decembrī iesniedza Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Itālija) — Danilo Debiasi/Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

(Lieta C-613/10)

(2011/C 80/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione Tributaria Provinciale di Parma

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Danilo Debiasi

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

Prejudiciālais jautājums

Vai pastāv konflikts starp, pirmkārt, prezidenta dekrēta Nr. 633/72 19. panta 5. punktu un 19.a pantu un, otrkārt, Direktīvas 77/388/EEK 17. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 2001. gada 23. maija dokumentu COM(2001) 260, galīgā redakcija, un 2000. gada 7. jūnija dokumentu COM(2000) 348, galīgā redakcija, kā arī nevienlīdzīga attieksme PVN sistēmas ietvaros Kopienas mērogā, kā rezultātā ir nepieciešams saskaņot Eiropas tiesisko regulējumu, ņemot vērā, ka dažas dalībvalstis zināmos apstākļos piemēro sistēmu, kas paredz samazinātu nodokļu likmi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 22. decembrī iesniedza Tribunal de première instance de Namur (Beļģija) — Rémi Paquot/État belge — SPF Finances

(Lieta C-622/10)

(2011/C 80/24)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Namur

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Rémi Paquot

Atbildētājs: État belge — SPF Finances